

34 O stromech a demokracii
Dopravní politika pro nové země

Katastrofu, kterou předpovídají naši ekonomice někteří sý-
čkové by možná bylo možno brát vážně, kdyby někteří z nich
neargumentovali jakousi těžkou krizovou situací v bývalé
NDR. To, že se přirozeně zastavují provozy vyrábějící zboží
které nikdo nechce se vydává za kolaps místo za běžný jev. H

Není tomu tak dávno, co se naše listy předháněly v uveřejňování karikatur, které měly ukázat Izrael jako imperia-
listickou mocnost, skoro srovnatelnou s nacistickým Německem. To, že Izrael ve svých dnešních hranicích, stejně tak jako ve včerejších je smrtelně ohrožen a to trvale některými nenávisnými ara-
bskými státy, které očekávají jeho územní oslabení v jeho historických hranicích, musí mít stále na paměti Jicchak Šamir hlavní vyjednaváč Izraele na mírové konferenci v Madridu. Vyteklo příliš mnoho bezbranné židovské krve v Evropě i jinde, než aby se mohl premiér Šamir vzdát strategických historických území daných Izraeli Bohem. V.H.

Brutalita, s níž Tel Aviv potlačuje protesty Palestinců v okupovaném Předjordánsku a v pásmu Gazy vedla karikaturistu amerického deníku Los Angeles Times k tomuto návrhu nové izraelské vlajky. Repro Práce

1. Břetislav Rohlíček: Třetí volby /fejeton/.
2. Světové sdružení bývalých českosl. politických vězňů v exilu : Humanita pana Václava Havla, presidenta ČSFR.
3. Tisková konference sedmi čs. zahraničních organizací v Praze - Proti diskriminaci exilu.
4. Radomír Malý: Zákaz ano či ne? /Národní politika/

Předpokl. cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 8 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: Julius A. Varga

43

TŘETÍ VOLBY /Fejeton/

Naše zpravodajství o současných hrách Občanského fóra se zabývala celou "fórovou" divadelní tematikou. Nejen obsahem her, jejich režii a scénáři, ale také motivací autorů, prostředím za jakých hry vznikají, technickými aspekty nebo stylem. Cobyčejně jsme hodnotili a rozvažovali nad tím co bylo právě v běhu, nebo právě skončilo. S postupem času jsme se leccos dopídili a když jsme si dovolili něco předpovědět, tak nám události daly mnohokrát za pravdu. Tak jako tak život má svůj řád.

Tentokrát se nechceme zabývat minulostí, nebo přítomností, ale něčím co teorie přijde, tedy budoucností. Ne kdejakou budoucností, ale hrou ve které bude OF zase jednou nechtěný účastník. Zmínili jsme se již dříve, že OF dává přednost aktivní účasti v tom smyslu, jak to bylo dříve, OF nejedná, alespoň nechce jednat s nikým, kdo by jej mohl v jakémkoliv smyslu ohrozit, nebo s ním soutěžit. Musíme počítat, že podobně to bude s jeho nově vzniklými odrůdami. Jaký pán, takový krám.

A již jsme u nové hry v duchu OF s názvem "Třetí volby". Bude na programu v dohledné době. Je snadné si představit, že od OF můžeme v ní očekávat všechno co jsme za zhruba 500 dní její existence viděli a zakusili. Ba i více. Budou netušená překvapení a triky, na které s-nad ani není možné se připravit, v případě, že OF píše scénář, režíruje a hraje. Viděli jsme mnoho podrazů, větších či menších, důležitých či nedůležitých, mladých či starých. Nehledejme tedy ani v nastávajícím představení něco jiného.

Bude ovšem několik okamžiků a okolností, které stojí za pozornost. Z okolností je to především skutečnost, že statisté /obyvatelstvo/pokud se na představení účastní, se nebudou usmívat. Bude to velká změna oproti minulým dvěma hrám o volbách. V minulosti to někdy vypadalo, že statisté nevědí o co běží. Scénář OF, ani jejich výprava, režie nebo herci jim vničem podstatném nepomáhali. Lépe se jim pracovalo se statisty hloupými a poslušnými. A tak je v minulých volbách tahali za nos jak se jim zachtělo. Zvláště v té druhé hře "Volby do obecních a městských zastupitelstev" už se to zařídilo tak, že mělo statisty naprosto v hrsti, neboť v předešlých volbách si nechalo zvolit svoje autory pro scénář té druhé hry. Mnozí statisté nevěděli v čem byl tenkrát trik, a mnozí to možná nevědí ani teď. I když my jsme o tom reportovali, pro průměrného statistu to už možná ani teď nebude důležité.

Výsledky toho o čem jsme ho tenkrát informovali však prožil a prožívá denně na vlastní kůži. Taková zkušenost je neomylná. Již 83% statistů /obyvatelstva/ví, že poměry v "domě", zvláště politické, neodpovídají jejím představám. OF myslí a Pán Bůh mění. Lidé nenechali ohlupovat od OF ani 500 dní. Víceméně, již tím přesvědčili, že nejsou tak neznalí jak si OF, is odrůdami, myslí. Nyní už jen zbývá proměnit tuto nespokojenost ve volební nesouhlas, jít k volbám a volit ne na to všechno, co jen trochu závání OF. Znamená to nevolit žádnou z těch odrůd OF ať již to je t.zv. OH, ODS, ODA a na Slovensku VPN a Platforma pro demokratické Slovensko. Samozřejmě nikoho nemůže snad již napadnout, aby volil Komunistickou stranu, neboť ta začala tu všechnu šlamastiku, do které nás teď OF s VPN tak zahrabalo.

Koněčně tedy budou mít statisté příležitost říct všem odrůdám OF a VPN ne za to všechno co se jim za doby jejich panování nelíbilo. Tak třeba, morálka OF a VPN. Je to morálka řeznického psa: "Sežere na co přijde." Nechtěly se ptát co komu patří, nebo patřilo, chtěly zabrat všechno a nechat si za nakradený majetek zaplatit v privatizaci. Ne, budou statisté také říkat drzosti OF a VPN manipulovat oboje předchozí volby ve svůj prospěch a ve prospěch komunistů a tak zbavovat obyvatelstvo jednoho z těch nejzákladnějších lidských práv. Ne budou říkat vysokým poslaneckým platům a vysokým penzím bývalých komunistů a tajné policie. Ne, budou říkat vládním předstávám o spravedlnosti. Přesněji "demokracii pro komunisty", i když je teď už známo, že Lenin jako vůdce komunistů začal s koncentračními tábory a stal se jehním z největších vrahů v dějinách lidstva. V počtu obětí předstihl komunismus i nacismus, ale to "foristům" neříká nic a pranic. A tak mají mít bývalí komunisté přístup i do vedení Občanské demokratické strany. Ne, musí lidé říct také pokrytectví "největších politických sil" jež rozšiřují fámy, že komunisté na vedoucích místech všechno sabotují a přitom se stále nechávají v čele vlád. Ne tomu, že bývalí tyrani se mají stále dobře a ti co nejvíce trpěli se stále mají nejhůř. Kráceno.

Břetislav Rohlíček

Proti diskriminaci exilu

tel. 089-690 36 88

Říjen 1991

NÁRODNÍ POLITIKA

D-8000 München 80. Scharfellerplatz 12.

slovensku. A Rakona mu má sloužit za hlavní bázi a odrazový můstek pro celý východoevropský trh. (čt)

(L.R.) Československý exil se rozhodl přejít do ofensivy a prezentovat svůj hlavní současný problém široké veřejnosti. V úterý (17.9) se v Praze na Národní třídě konala tisková konference, na které sedm nejdůležitějších exilových organizací z Ameriky, Kanady, Austrálie a západní Evropy seznámilo novináře se společným prohlášením, které podpořilo i Sdružení čl. podnikatelů České republiky.

Praví se v něm, že československý exil byl živým svědomím národa ještě v dobách, kdy v republice neměl srovnatelného partnera. Informoval a informuje vládu i veřejnost západních států o situaci doma a tím umožnil, jak zní doslovná formulace „rychlé přijetí ČSFR do všech

mezinárodních organizací. Dobré jméno Československa se udrželo ve vědomí světové veřejnosti díky této nezištné zahraniční činnosti krajanů.“ V textu prohlášení všech důležitých exilových organizací, které v zahraničí působí, se dále konstatuje, že se vysoká přestýž Československa, získaná po listopadu 89, pomalu ale jistě vytrácí, a to do značné míry i proto, že — a to je opět doslovný citát — „dosavadní zákony naší vlasti, která naší vlasti být nepřestala, československý exil diskriminují.“ V prohlášení jsou uvedeny konkrétně zákon 119 z roku 1990 o úpravě vztahů k půdě, devizový zákon a zákon volební.

Takto uzákoněná diskriminace nemá obdoby v žádném demokratickém a právním státě světa a odporuje jak Deklaraci lidských práv OSN z roku 1948, ratifikované Československem, tak Evropské konvenci pro lidská práva, kterou ČSFR podepsala 21. února 1991. Po dvaadvaceti měsících marného čekání tedy čl. exil žádá, aby byl důslednou novelizací zákonů v duchu uzavřených konvencí o lidských právech zrovnoprávněn s ostatními občany naší vlasti. Text společného prohlášení v příštích dnech obdrží všechny legislativní a politické orgány Československa.

Otázkou je nyní, jak jej bude čl. veřejnost interpretovat. Zda si bude pod ním ochotna nebo spíš schopna představit skutečnou složitost celého problému. Příslušníkům exilu jde samozřejmě o to, aby dostali zpátky svůj majetek a to v každém případě, i když se nerozhodnou vrátit se zpátky do Československa. Argumentují tím, že podle běžných demokratických norem nemohou být občané jednoho státu diskriminováni kvůli místu bydliště. Běžné je v demokratickém světě rovněž to, že zákonné ochrany požívá majetek cizích státních příslušníků zrovna tak, jako majetek vlastních občanů. Odbýv argumenty tohoto druhu — a k tomu má čl. veřejnost jistý sklon — coby hamounství vykuků, kteří si v cizině nahrabali majetek, zatím co národ si musel svých čtyřicet let komunismu doma odžít, by odpovídalo velice přesně o tom, jaká přestava o exilu doma převažuje.

Zákaz ano či ne?

Radomír MALÝ

Čtenář snadno uhodne, že jde o komunistickou stranu. Tato otázka se tváří v tvář současnému vývoji v SSSR stává čím dál víc aktuální. Na československé politické scéně nechybějí hlasy, které volají jednoznačně po zákazu. Tomuto požadavku se nedá upřít logika. Osm tisíc popravených, umučených nebo záhadně usmrčených od roku 1948 je dostatečným důvodem k tvrzení, že komunistické straně náleží titul „zločinecká organizace“. Pokud někteří demokraté argumentují legální existencí komunistických stran ve vyspělých západních zemích, stačí připomenout, že tam komunisté nebyli u moci, proto zločiny ala Lenin, Stalin, Brežněv, či Mao se tam nekonaly.

Jenže odstranění zákazů činnosti komunistické strany nebezpečí komunistického puče? Odbivuhodná schopnost komunistů infiltrovat v jiných politických stranách a seskupeních, ať vládních nebo opozičních, je dostatečně známa z našich dějin, konkrétně z let 1945-48. V současnosti jsou rezorty státní správy, armády, policie, justice a hospodářské sféry obsazeny většinou lidmi, kteří v letech 1948-89 patřili ke komunistické nomenklatuře. Tváří v tvář těmto faktům je nutno se ptát: co se stane, když se komunistická strana zakáže, ale všichni tito bývalí parťajní aparátčící, estebáci nebo jejich agenti zůstanou ve vysokých funkcích? K čemu bude takový zákaz platný? Kromě symbolického gesta, že naše společnost je odhodlána udělat za rudou totalitou definitivní tečku, neznamená nic.

Mnohem důležitější než zákaz se jeví dnes definitivní odstranění těchto kádřů z předních funkcí. Čl. strana lidová navrhuje, aby takto byli postiženi všichni bývalí aparátčící od okresního výboru KSČ výš, milionáři, estebáci a jejich agenti. Možná se přit o takovém taxativním výpočtu, nelze ale negovat jeho postavení na reálném základě.

Po druhé světové válce všechny demokratické státy věnovaly více pozornosti denacifikaci a defašizaci státního aparátu, armády, policie a justice než zákazu stran tohoto typu. Není pro nás jiné cesty než postupovat stejným způsobem. Kdybychom se jednostranně zaměřili na zákaz činnosti komunistické strany a opomenuli výměnu kádřů na nejvyšších místech, mohli bychom jednou škaredě splakat nad výdělkem.

František Nový, předseda čl. demokratických organizací v Austrálii a na Novém Zélandu a s pohnutím vyprávěl svůj životní příběh. Zástupně za tisíce dalších aktivní odboj proti nacismu po boku britské armády, návrat domů, kde po 48 letech byli z hrdinů rázem špióni, organizování přechodů do zahraničí, když už šlo výslovně o krk, příchod do Austrálie v roce 1950, organizování exilového života doslova z ničeho, s holýma rukama. A odmítání se i jen v náznaku snížit ke kolaboraci s minulým režimem. Na rozdíl od krajanů se exulanti podívali znovu domů skutečně až po listopadu 89, aby zjistili, že se nemají kam vrátit. V jejich domech už bydlí někdo jiný, zjistili, že jim má být jejich někdejší vlastnictví odňato zcela, pokud se nevrátí do vlasti, což často z rodinných důvodů při nejlepší vůli nejde. Na druhé straně si komunisté zkonfiskovaného majetku po emigrantech ve zdraví a v pokoji užívají. Snad ještě tíživěji tohle všechno prožívají bývalí političtí vězni v exilu, kteří jsou navíc, stejně jako jejich kolegové doma, konfrontováni s faktem, že pokud nebude uznán třetí odboj, bude docházet k novým kvívdám v podobě někdejších rozsudků či jejich částí.

Na tiskové konferenci reprezentoval politické vězně v exilu Jaroslav Anděl z Curychu. A jak se ukázalo, patří tato složka čl. exilu zřejmě k těm radikálnější silám, ochotnými obrátit se ve svém protestu proti zmíněným čl. zákonům i na takové orgány, jako je Rada Evropy či americký kongres. U Rady Evropy bylo už několik stížností podáno. Sílí i tlak na americké poslance, aby uvažovali o tom, zda má Československo i nadále mít v bilaterálním obchodě tzv. „doložku nejvyšších výhod“ (?). Hlasy, nabádající k tomu, že nejprve by se měly vyčerpat všechny možnosti k dohodě na domácí půdě, začínají být v kruzích čl. exilu v menšině. Na tiskové konferenci je výrazně reprezentoval jen ředitel vídeňské kanceláře amerického fondu pro čl. uprchlíky Ota Koutný.

Tady je třeba dodat, že reprezentant Čl. národní rady americké, Roman Berka, se na tiskovou konferenci nedostavil. Je to škoda. Bylo by zajímavé i v souvislosti s otázkou, co považuje čl. exil momentálně za svůj hlavní úkol. Zda tato síla, která stála u zrodu čl. státu, nechystá zaujmout stanovisko k současným národnostním sporům uvnitř federace. Z reakce přítomných představitelů čl. exilu vyplývalo, že se k tomu — kupodivu — tato část exilu zřejmě opravdu nechystá.

Výročí „Vlaku svobody“

Před 40 lety akce odvážných železničářů vyvolala odezvu v celém světě. 11. září 1951 ze stanice Cheb unikl osobní vlak přes hranice a zastavil až na západoněmeckém území. Ve vagoněch bylo 106 cestujících, z nichž nikdo nebyl předtím informován o plánovaném útěku. Z „Vlaku svobody“, pod kterým jménem vstoupila jedinečná akce odvážných železničářů do dlouhé řady neobvyklých útěků z Československa, zůstalo za hranicemi 34 cestujících.

Velká americká firma Procter and Gamble, výrobce mýdla, kosmetických přípravků a mnoha jiných produktů, koupila rakovnickou továrnu Rakonu za dvacet milionů dolarů a hodlá investovat dalších 24 milionů do její modernizace. Procter and Gamble se tak stal prvním velkým americkým investorem v Česko-

„Třetí cesta“ u konce
Ve volbách do švédského parlamentu (1.5.9) utrpěla sociálnědemokratická strana nejhorší porážku od r. 1928. Obdržela pouze 38,2 procenta hlasů (dříve 45 až 50%) a spolu se stranou levic, přejmenovanými komunisty,

„Třetí cesta“ u konce
Ve volbách do švédského parlamentu (1.5.9) utrpěla sociálnědemokratická strana nejhorší porážku od r. 1928. Obdržela pouze 38,2 procenta hlasů (dříve 45 až 50%) a spolu se stranou levic, přejmenovanými komunisty,

„Třetí cesta“ u konce
Ve volbách do švédského parlamentu (1.5.9) utrpěla sociálnědemokratická strana nejhorší porážku od r. 1928. Obdržela pouze 38,2 procenta hlasů (dříve 45 až 50%) a spolu se stranou levic, přejmenovanými komunisty,

„Třetí cesta“ u konce
Ve volbách do švédského parlamentu (1.5.9) utrpěla sociálnědemokratická strana nejhorší porážku od r. 1928. Obdržela pouze 38,2 procenta hlasů (dříve 45 až 50%) a spolu se stranou levic, přejmenovanými komunisty,

„Třetí cesta“ u konce
Ve volbách do švédského parlamentu (1.5.9) utrpěla sociálnědemokratická strana nejhorší porážku od r. 1928. Obdržela pouze 38,2 procenta hlasů (dříve 45 až 50%) a spolu se stranou levic, přejmenovanými komunisty,

V. Davydovskl

SVĚTOVÉ SDRUŽENÍ BÝVALÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH POLITICKÝCH VĚZŮ V EXILU
 WELTVEREINIGUNG DER EHEMALIGEN TSCHECHOSLOWAKISCHEN POLIT. HÄFTLINGE IM EXIL
 ASSOCIATION MONDIALE DES ANCIENS PRISONNIERS POLITIQUES TCHÉCOSLOVAQUES EN EXIL
 WORLD ASSOCIATION OF FORMER CZECHOSLOVAK POLITICAL PRISONERS IN EXILE

OU

V Curychu, Švýcarsko, 29. června 1991.

POSTFACH 4111, 8022 ZÜRICH

HUMANITA pana Václava Havla, presidenta České a Slovenské federativní republiky.

Jak řekl Havel — mou vnitřní svobodu mi nikdo nemůže vzít. Záleží na nás, abychom ukázali světové veřejnosti, že jsme mírumilovný a demokratický stát.

Jako spisovatel a dramatik ví jistě dnešní prezident ČSFR, že celý náš svět a celý vesmír se udržuje v rovnováze na základě zákona o reakcích. Každá a jakákoliv akce — aby byla udržena rovnováha — musí být vyrovnána reakcí, která je stejně veliká, jako akce, avšak opačného směru.

A pan prezident Havel stejně jistě ví, že tento zákon platí i ve světě morálním a právním, který je pro soužití lidstva stejně nutný a nezbytný, jako fyzická rovnováha vesmíru.

slova prezidentova, který se snad stal politikem proti své vůli, který však má jemný cit pro vytváření politické vůle i pro emoce.

V tomto morálním a právním světě, má-li v něm být jistý, klidný a spokojený život lidí, musí platit zákon morální rovnováhy. To znamená, že tresné činy, které jako takové lidé ve všech právních státech svými zákony stanovili, musejí být potrestány. Každému a tedy jistě i panu prezidentovi Havlovi je známý axiom, že nepotrestané zločiny plodí nové zločiny.

Předpokládáme, že pan prezident Havel, který pro své proklamované humanitní zásady požívá vysoké prestiže na celém světě,

má zájem na tom, aby i v republice, jejímž je prezidentem, jím ve světě proklamované morální a humánní zásady došly k uplatnění,

aby občané republiky, jejímž je prezidentem, i dřívější občané a jiní lidé došli k přesvědčení, že žijí v právním a demokratickém státě a pokud v něm nežijí, že ČSFR právním a demokratickým státem je,

který svou morální prestiží a z ní plynoucí mocí učiní vše, co je v jeho moci, aby komunisty spáchané zločiny — a to kýmkoli spáchané zločiny — byly potrestány, aby tím došlo k morálnímu vyrovnání aspoň v mezích možností a aby tím tedy lidé mohli znovu nabýt přesvědčení,

že žijí v právním a demokratickém státě a tedy nikoli již v komunistickém teroru a hrůzovládě.

A ti komunistickým terorem a hrůzovládou přímo postižení musí nabýt přesvědčení, že právní a demokratický stát — pokud takovým opravdu je — učiní až do možného maxima vše aby zločiny a křivdy na nich spáchané byly, opět do možného maxima napraveny a odčiněny, přičemž každý ví, že zničené části jejich životů i životů jejich rodin ničím nahradit nelze.

Od tak zvané "sametové revoluce" v listopadu 1989 uplynuly již rok a osm měsíců, avšak k nápravě v pravdě hrůzných křivd se ve skutečnosti n e j e n t é m ě ř n i c n e s t a l o ,

ale naopak novými zákony — které pan prezident Havel podpisuje — jsou staré zločiny na místě jejich potrestání legalisovány a tím tvořeny nové zločiny a to státem,

Die Welt

Václav Havel se přimlouval za státní jednotu Německa bez omezení, a jako premisu pro to uvedl: „Důležitější nežli počet

Simon Wiesenthal, der zwölf Konzentrationslager und den Holocaust wie durch ein Wunder überlebt hat, trug als Leiter des Dokumentationszentrums in Wien maßgebend dazu bei, daß Schuldige an den Greueln der NS-Zeit gefaßt und vor Gericht gebracht wurden. In dem Zweiteiler „Recht, nicht Rache“ wird dieser ungewöhnliche Mann durch „Oscar“-Preisträger Ben Kingsley (Bild) dargestellt

"Res publica" č. 43/91

Budeme jeho připominky brát vážně a voláme k němu hlasem „prvního Ládi“ z jeho divadelní hry „Largo Desolato“. „Hlavně nesmime couvnout – věříme Vám a potřebujeme Vás – takového, jaký jste.“

Havlovanaději je v obnovení evropského povědomí, jeho ideálem je demokratická Evropa jako přátelské společenství svobodných a nezávislých národů. Avšak bez vnitřního míru.

nejen pro svou zemi: Také Západ přispívá podle Havlova názoru k tomu, aby se třetina mezi ideologiemi zvěčnila a propast mezi lidmi ze Západu i z Východu Evropy stále prohlubovala.

Je to povinnost nás všech jasně nozířně odsunout „smrtící závoje“ a podívat se do tváře nepohodlné pravdy. Důvěra a otevřenost, odpovědnost, solidaritá a láska, to jsou hodnoty, jejichž rehabilitace se Václav Havel důrazně dožaduje. A to

jak připomíná Havel, nemůže být ani mír vnější. Děkujeme Václavu Havlovi, že nám prokazuje tu cest, že přijímá ze vzdálenosti nevelkého počtu kilometrů mírovou cenu německého knížního obehodu.

Mírová cena

kteřý již údajně není teroristickým a bezprávním, ale - opět údajně - právním a demokratickým státem a 25. členem Evropské rady, tedy členem právních a demokratických států Evropy.

Každému člověku, který od roku 1948 v Československu žil, jsou známé do té doby nepředstavitelné hrozné zločiny, spáchané na ohromném množství nevinných lidí, na jejich rodinách, na celém národě, vrženém v jeho kulturní a životní úrovni o celá desetiletí zpět, spáchané na celé zemi rozkradením jejího bohatství a jí způsobenou devastací.

A každému a tedy i panu prezidentu Havlovi je známo, že dosud nebyl učiněn ani nepatrný náznak toho, aby tyto zločiny byly potrestány,

k ř i v d y n a p r a v e n y

a stát, tedy Česká a Slovenská federativní republika se dostala znovu do morální rovnováhy.

Česky a srozumitelně řečeno, aby každý byl přesvědčen, že tato republika je státem, kde vládne spravedlnost.

Pan prezident Havel údajně prohlásil: "My nejsme jako oni", t.j. my nejsme jako komunisti, kteří ty strašné zločiny páchali.

Prohlásil dále a to nikoli údajně, ale skutečně:

"Tady se žádný hon na komunisty dělat nebude."

Nikdo nechce žádný hon na komunisty dělat. Avšak za těmito morálně krápnými slogany se skrývají všichni ti zločinci, kteří všechny ty strašné zločiny páchali a kteří dodnes nejen že potrestání nebyli, nejen že proti nim dodnes ani žádné trestní řízení zavedeno nebylo,

ale za své zločiny jsou novými zákony - např. zákonem o mimosoudních rehabilitacích č. 87/1991 Sb. z 21. února 1991 a zákonem o půdě z 21. května 1991

o d m ě ň o v á n í tím, že jimi jejich obětem ukradený majetek je jim nadále ponechávám v jejich vlastnictví a držbě a tedy

tyto zločinné krádeže, spáchané mocí a pomocí komunistického teroru a hrůzovlády jsou novými zákony

údajně nového právního a demokratického státu l e g a l i z o v á n y a prohlášeny za právně platné.

Nepředstavitelné, nepochopitelné, strašné, p ř e s t o a l e s k u t e ě n o s t e

Touto "humanitou", kde "my nejsme jako oni" a kde "žádný hon na komunisty se konat nebude",

jsou prokazatelní zločinci odměňování a jejich obětí, bez jakéhokoli trestného činu a dokonce i bez soudů, přímo ex lege, ze zákona t r e s t á n í tím, že jejich zákonně nabytý majetek je jim definitivně -

- pro nic a za nic, bez spáchání jakéhokoli trestného činu - jen proto, že nežijí v ČSFR, nebo již nejsou jejími občany

odejmut, to jest vpravdě ukraden.

Je jisté a mimo jakoukoli diskusi, že i se zločinci se v každém právním státě musí jednat humánně a tedy lidsky a to i při výkonu trestu za jejich zločiny.

Pravá humanita každého právního státu musí však chránit nevinné lidi před činy zločinců a pokud k nim dojde. tyto zločiny do maximální možnosti NAPRAVOVAT

Pokračování na následující straně

Pokřikování "revolání" Světového sdružení bývalých čsl. politických vězňů v exilu s názvem: "Humanitní ošň Václava Havla, presidenta České a Slovenské federativní republiky" z prostřední strany.

Ne však oběti zločinů a sločinců z a n i o "trestat" bezdůvodným odnímáním jejich majetku a ponecháním jej v majetku a držbě těch, kteří jim jej ukradli, nebo jejich přátel.

Je-li humanitou trestání nevinných obětí zločinů a o d m ě ň o v á n í zločinců, kteří na nich zločiny páchali, posoudí jistě každý normální člověk sám.

Avšak bohužel, světem uznávaný veliký humanista a moralista president Havel, který je jistě normálním člověkem a proto tuto zvrácenou humanitu vidí a vidět musí,

se dosud proti ní ani jediným slovem nepostavil, ale naopak svými podpisy zákonů, které tuto zvrácenou humanitu legalisují, s n í s o u h l a s í .

A teď vzniká jen otázka, p r o ť ?

Že by vzhledem k svým známým humanistickým proklamacím tuto zvrácenou humanitu podporovat a legalisovat z e s v ě v ů l e c h t ě l, je nepravděpodobné.

Zbývá tedy jen druhá možnost, že tuto zvrácenou humanitu t r p ě t m ů s í a dokonce asi a n i n e s m í svůj názor o ní projevit, dosud tak aspoň neučinil.

A tu jako jediná možnost - kterou ale žádný z nás připustit nechce - je, že pan president Havel z nějakých neznámých důvodů tuto zvrácenou humanitu, kde zločinec je ošňňován a jeho totálně nevinná oběť je trestána, t r p í z v ů l e a n a p ř á n í k o m u n i s t ů .

Jak se opravdu humanitní názory pana presidenta Havla srovnávají se zvrácenou humanitou zákonů o mimosoudních rehabilitacích č. 87/1991 Sb. z 21. února 1991 a zákona o půdě z 21. května 1991.

m ů ě n á r o d u a s v ě t u v y s v ě t l i t j e n o n s á m .

Jsem opravdu zvědaví, zda to někdy učiní.

Za:

JUDr. Ing. Jaroslav Anděl
předseda

Evžen Hoffmann
jednatel

Václav J. VOSTREZ,
18 AINTREE COURT,
HAMILTON, ONT.
L8K 4R9 CANADA

K uveřejnění zaslal
laskavě pan

PAR AVION
VIA AIR MAIL